

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/107/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2622207821
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2622207821.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Ševčíkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. A., nar. XX.XX.XXXX a B. A., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, deti matky: C. A. D., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom E. XXXX/XXX, A., zastúpená: JUDr. Agata Džačovská, advokátka, so sídlom Senica, Hviezdoslavova 315 a otca: F. G. A., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom H. E. XXX, zastúpený: JUDr. Katarína Galová, advokátka, so sídlom Piešťany, E. Belluša 10, o zvýšenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Senica, č. k. 9P/52/2022-119 z 17. mája 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.
- III. Súdu prvej inštancie nariaďuje vykonať opravu záhlavia rozsudku č. k. 9P/52/2022-119 dňa 17.05.2023.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Senica, ako súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú A. zo sumy 275,- eur mesačne na sumu 360,- eur mesačne a na maloletú B. zo sumy 275,- eur mesačne na sumu 360,- eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, s účinnosťou od 19.12.2022 (prvý výrok). Nedoplatkom na zročnom výživnom za obdobie od 19.12.2022 do 31.05.2023 vo výške 460,65 eura na maloletú A. a vo výške 460,65 eura na maloletú B. povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným až do úplného zaplatenia nedoplatku s tým, že prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok (druhý výrok). Návrh matky v časti požadovaného výživného za obdobie od 01.09.2022 do 18.12.2022 zamietol (tretí výrok). Zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 1P/6/2016-61 zo dňa 27.04.2016 v časti vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti (štvrtý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (piaty výrok).

2. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“) a dospel k záveru o dôvodnosti zvýšenia vyživovacej povinnosti otca a to na sumu 360,- eur mesačne na každé dieťa, teda nie podľa návrhu matky, ktorá sa domáhala zvýšenia výživného o 325,- eur na maloletú A. a o sumu 275,- eur na maloletú B. a to za obdobie pred podaním návrhu. Má za preukázanú zmenu pomerov tak na strane maloletých ako aj na strane rodičov, keď matke sa napriek zmene zamestnania zvýšil zárobok o niečo vyše 200,- eur, žije v spoločnej domácnosti s priateľom a deťmi, ktorý sa podieľa na úhrade nákladov spojených s vedením domácnosti,

na ktoré matka platí za energie sumu 260,- eur, za potraviny a drogériu pre celú rodinu zaplatí od cca 103,- do 270,- eur mesačne, za lieky od 23,- do 117,- eur mesačne a tiež spláca hypotekárny úver a úver celkovo vo výške 545,- eur mesačne, keďže je vlastníčkou rodinného domu. K podstatnej mene pomerov došlo aj na strane otca, ktorému sa zvýšil príjem v priemere o 2 621,- eur mesačne a tiež mu pribudla vyživovacia povinnosť z nového manželstva k maloletému F. narodenému v decembri 2020 ako aj k manželke, ktorá je na rodičovskej dovolenke. Zmenu pomerov na strane maloletých detí videl v tom, že naposledy maloleté deti navštevovali materskú školu a v súčasnosti sú už žiačkami základnej školy, konkrétne maloletá A. navštevuje 7. ročník a maloletá B. 4. ročník základnej školy, s čím sú spojené zvýšené výdavky s návštevou školy, podrástli, teda sa zvýšili náklady aj na stravu, oblečenie a drogériu. Medzičasom sa maloleté deti začali venovať záujmovej činnosti a mierne zvýšené výdavky sú aj z ich zdravotným stavom. Poukázal na matkou nezdokladované náklady na pomôcky v ZUŠ, avšak za odôvodnené potreby maloletých detí ustálil u mal. A. celkove sumu 297,50 eur a u mal. B. sumu 338,50 eur. Prihliadol na vznik ďalšej vyživovacej povinnosti otca k mal. F. ako aj k manželke, tiež nad rámec výživného prispievanie otcom na maloleté deti tým, že každej sporí mesačne sumu 75 eur, ako aj kúpou iných vecí, oblečenia či obuvi, zakúpil deťom tablety, prispel na kúpu klavíra, na tábor maloletej B., zakúpil maloletej A. okuliare. Zohľadnil zvýšené mesačné výdavky na mal. F., u ktorého bol diagnostikovaný autizmus a to v súvislosti s terapiami, ktoré otec dokladoval a ich výška sa pohybuje mesačne za ABA terapie v sume približne 350,- eur. Z hľadiska odôvodnených potrieb všetkých troch maloletých detí otca konštatoval, že v súčasnosti sú potreby všetkých detí viac menej vyrovnané, pričom u mal. F. tieto spočívajú z veľkej časti práve v poskytovaní adekvátnej starostlivosti a pomoci z dôvodu jeho diagnózy. V súlade s praxou slovenských súdov mal za to, že výživné otca vzhľadom na vek detí by malo predstavovať približne 20% z čistého príjmu otca, čo predstavuje sumu 1 078,80 eura, z toho na každé z troch detí rovnako nákladných potrebách pripadá cca suma 359,60 eura, z ktorého dôvodu zvýšil vyživovaciu povinnosť na každé dieťa na sumu 360,- eur. Nakoľko matka netvrdila a ani nezdokladovala dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie výživného späťne za čas pred podaním návrhu na súd, v danej časti návrh zamietol. O zročnom výživnom za obdobie od podania návrhu ku dňu rozhodnutia vyčíslil v sume, ktorú povolil otcovi splácať po 50,- eur mesačne na každé z maloletých, ktoré bude uhradené približne za 9 mesiacov. Zároveň zmenil predchádzajúce rozhodnutie o výživnom.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala matka v zákonnej lehote odvolanie a žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a určiť výživné podľa jej návrhu.

5. V odvolaní namietala skutočnosť, že výživné nebolo upravované 6 rokov, pričom pri podaní návrhu predpokladala dohodu s otcom vzhľadom na jeho životnú úroveň a lásku k deťom, z ktorého dôvodu podala návrh neskôr, nie z dôvodu, že by neboli zvýšené odôvodnené potreby maloletých detí. Pokiaľ išlo o oblečenie detí ružovej farby, manželka otca nemá rada ružovú a trvala na oblečení inej farby bez ohľadu, či sa to maloletým páči a takto museli byť u otca oblečení. Pre pracovné podmienky zmenila zamestnanie, aby sa mohla s deťmi po práci učiť a okresný súd nechal do úvahy skutočnosť, že je nevhodná kombinácia trávenie voľného času podľa psychológov dieťaťa s diagnózou ŠVVP a autizmom. Poukázala na výhrady maloletých k tomu, že manželka otca odíde na celé hodiny za kamarátkami, nechá im maloletého F. doma, otec varí a ony sa musia o neho starať. Deti boli nezvyčajne vystavené enormnému stresu výsluchom na súde a to aj v situácii, keď otec zarába cez 6 000,- eur mesačne, čo je nadštandardný príjem, pričom po výsluchu jej deti rozprávali o veciach, ktoré sudkyňa nekomentovala, naopak všetko bolo v poriadku, preto žiadala o zvukový záznam, čo bolo súdom zamietnuté. Domáhala sa prehratia nahrávky odvolacím súdom a porovnania toho, čo uviedol do zápisnice prvoinštančný súd. Poukázala na prístup prvoinštančného súdu, s ktorým sa jej právna zástupkyňa, ktorá je staršia ešte nestretla, pričom pri zvyšovaní výživného súdy vždy žiadajú príjmy za posledné obdobie, ale v prejednávanej veci bolo pojednávanie odročené pre zdravotný stav maloletého syna otca v budúcnosti, ktoré je tiež v rozpore s dobrými mravmi. Trvala na svojich vyjadreniach ako aj dôkazoch, pričom zákon o rodine hovorí o minimálnom výživnom 20%, čo u otca predstavuje 1 200,- eur a na každé z detí prislúcha suma 720,- eur a na maloletého F. 480,- eur, avšak neprihliadalo sa na zdravotné potreby maloletých, len na mal. F..

6. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, keďže odvolanie je vecne nedôvodné, neurčité a nezrozumiteľné. Z odvolania matky nie je zrejmé, z akých odvolacích dôvodov napáda rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý obsahuje riadne

poučenie o možnosti podať opravný prostriedok, vrátane lehoty a obsahových náležitostí. Poukázal na matkou uvádzané jednostranné tvrdenia o určitých skutočnostiach bez prepojenia na konkrétny odvolací dôvod, opakované tvrdenia o zmene zamestnania a opakované namietanie obsahu zápisnice zo dňa 27.03.2023, čo nie je oprávnený komentovať, pričom ak po výsluchu maloletých detí matka mať informácie o tom, že obsah zápisnice je v rozpore s tým, čo maloleté deti vypovedali, bola povinná neodkladne namietat' súdu obsah danej zápisnice a uviesť konkrétne skutočnosti, ktoré boli maloletými deťmi tvrdené a neboli zaznamenané v zápisnici. Poukázal na dátum výsluchu maloletých detí dňa 27.03.2023 ako aj dátum vyhlásenia rozsudku až na pojednávaní dňa 17.05.2023, ktorý čas mala dostatočný na vznesenie vecnej námietky k obsahu zápisnice, keď po pojednávaní dňa 27.03.2023 matka adresovala aj dve podania zo dňa 29.03.2023 a dňa 12.04.2023, v ktorých vecný obsah zápisnice v časti týkajúcej sa výsluchu maloletých detí nenamietala. Taktiež poukázal na postup prvoinštančného súdu, ktorý už na prvom pojednávaní zistil, že maloletý F., ku ktorému mu bola vyživovacia povinnosť ako jedna z podstatných okolností, trpí autizmom a keďže súd je povinný zisťovať skutočný stav veci. Pojednávanie nebolo odročené iba z dôvodu zisťovania skutočného zdravotného stavu maloletého F., ale aj z dôvodu matkou nepreukázaných výdavkov súvisiacich s bývaním, školou, záujmovou činnosťou maloletých a až v priebehu prvého pojednávania matka krátkou cestou predložila množstvo pokladničných dokladov bez vysvetlenia a ďalej bolo pojednávanie odročené za účelom vykonania dokazovania výsluchom účastníkov konania ako aj maloletých detí. Nesúhlasil s tvrdením matky o zisťovaní zdravotného stavu maloletého F. do budúcnosti. Záverečné tvrdenia matky v odvolaní sú nezrozumiteľné vyjadrenia týkajúce sa pravdepodobne jeho príjmu, keď bolo nesporne zistené, že v rozhodnom období dosahoval čistý príjem 5 394,45 eura a z akých dôvodov s tým, že základná zložka jeho mzdy predstavuje sumu 2 605,90 eura, funkčná zložka sumu 400,- eur a všetko nad tieto sumy sú príplatky za prácu nadčas a nočnú prácu. Súdom zistenú výšku jeho príjmu matka v odvolaní nenamietala, preto nie je zrejmé, čo matka mienila vyjadrením, že u neho 20% predstavuje sumu 1 200,- eur na maloleté dievčatá prislúcha suma 720,- eur a na maloletá F. suma 480,- eur, keď z jeho zisteného príjmu predstavuje 20% sumu 1 078,89 eura a prvoinštančný súd určil výživné 2 x 360,- eur, z čoho potom na maloletého F. zostáva vyživovacia povinnosť vo výške 358,89 eura. Daná suma je primeraná ohľadom jeho nákladov na mal. F. v súvislosti zo zvýšenou starostlivosťou pre jeho vážny zdravotný stav, čo prvoinštančný súd v napadnutom rozhodnutí zdôvodnil a tiež zohľadnil mierne zvýšenie výdavkov u maloletých detí v súvislosti z ich zdravotným stavom (bod 43. odôvodnenia rozsudku), z ktorého dôvodu je nedôvodná odvolacia námietka matky o neprihliadnutí prvoinštančným súdom na zdravotné problémy maloletých.

7. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že záujem maloletých detí po 6 rokoch zakladá zvýšenie vyživovacej povinnosti, pričom súd musí brať do úvahy majetkové pomery otca ako je vlastníctvo nehnuteľnosti, počet motorových vozidiel a jeho mesačný príjem. Jej odvolanie bolo podané z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a argumenty uvádzané otcom vo vyjadrení majú zrejme zahliť súd informáciami, aby sa neskúmala podstata veci. Výživné určené súdom prvej inštancie zodpovedá príjmu otca vo výške cca 3 000,- eur a nie jeho reálneho príjmu.

8. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu, odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky matky a dospel k záveru, že tieto nie sú opodstatnené pre zmenu rozhodnutia okresného súdu.

10. Podľa § 62 ods. 1 až 5 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepĺnoleté dieťať alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť

pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

11. Podľa § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

12. Podľa § 78 ods. 1 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

13. Podľa § 78 ods. 3 ZoR, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

14. Nevyhnutnou podmienkou pre rozhodnutie súdu o zmene výživného je zmena pomerov. Zmenou pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa rozumie výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku, resp. v čase uzavretia dohody o výkone rodičovských práv a povinností.

15. Odvolací súd uvádza, že dieťa má zo zákona právo na výživu, čo znamená, že rodičia majú voči svojmu dieťaťu explicitne uloženú povinnosť plniť ich zákonnú vyživovaciu povinnosť. Základnými podmienkami, od ktorých sa výška vyživovacej povinnosti rodičov na deti posudzuje, sú schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného rodiča a odôvodnené potreby dieťaťa, pričom dieťaťu zákon priznáva právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Výživné, ktoré poskytuje povinný rodič, slúži výlučne na uspokojenie základných potrieb maloletých detí, ktorými sú ošatenie, bývanie, kultúra, vzdelávanie, športové a rekreačné potreby, prípadne aj iné odôvodnené potreby, ktoré sú nevyhnutné pre zdravý telesný a duševný rozvoj a pre prípravu na uplatnenie sa v spoločnosti a v živote. Z tohto dôvodu je potrebné chápať, že výživné nie je určené rodičovi, ktorému boli deti zverené do starostlivosti a že toto má spotrebný charakter.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že naposledy bolo o vyživovacej povinnosti otca rozhodované rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 1P/6/2016-61 zo dňa 27.04.2016, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené a zároveň bola schválená rodičovská dohoda o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, ktorou boli obe maloleté deti zverené na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu každého dieťaťa sumou 275,- eur mesačne a tiež bol upravený styk otca s maloletými deťmi. Predmetné rozhodnutie neobsahovalo odôvodnenie, nakoľko účastníci konania sa po vyhlásení rozsudku vzdali opravného prostriedku.

17. Prvoinštančný súd porovnával zmenu pomerov tak na strane maloletých detí ako aj na strane rodičov, pričom zohľadnil zmenu pomerov na strane maloletých, ktoré v čase poslednej úpravy navštevovali materskú školu a v súčasnosti už navštevujú základnú školu a to maloletá A. v 7. ročníku a maloletá B. vo 4. ročníku, obe deti sa začali venovať záujmovej činnosti a mierne sa zvýšili ich výdavky so zdravotnými problémami. Zvýšil sa tiež príjem matky a to napriek zmene zamestnania o sumu niečo cez 200,- eur, keď matka naďalej býva s deťmi v rodinnom dome, spláca hypotekárny úver a býva v spoločnej domácnosti s priateľom, ktorý sa tiež podieľa na nákladoch domácnosti. Zároveň poukázal na zmenu pomerov aj na strane otca a to nielen v súvislosti so zvýšením jeho príjmu o sumu približne 2 621,- eur mesačne, ale aj jeho ďalšej vyživovacej povinnosti a to k maloletému F. narodenému XX.XX.XXXX, ale aj k manželke, ktorá je s dieťaťom na materskej dovolenke s rodičovským príspevkom. Tiež zohľadnil zvýšené výdavky zo zdravotným stavom ďalšieho dieťaťa otca, ktoré má diagnostikovaný autizmus, s čím sú spojené výdavky na terapie, len za ABA terapie, táto výška predstavuje sumu približne 350,- eur mesačne.

18. Odvolacie námietky matky nepovažoval odvolací súd za odôvodnené, keďže matke nič nebránilo v tom podať návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca oveľa skôr, ďalšie námietky týkajúce

sa oblečenia detí ružovej farby sú absolútne nerelevantné pre rozhodovanie súdu a to, že matka zmenila zamestnanie prvoinštančný súd vyhodnotil a to v súvislosti so zvýšením jej príjmu. Rovnako za nepodstatné sú skutočnosti uvádzané matkou ohľadne starostlivosti o mal. F., na ktorom sa údajne podieľajú aj maloleté deti počas pobytu u otca a tiež týkajúce sa výsluchu maloletých detí na pojednávaní konanom dňa 27.03.2023. Je pravdou, že prvoinštančný súd žiadosti matky o vydanie zvukového záznamu z pohovoru s maloletými deťmi na pojednávaní dňa 27.03.2023 nevyhoviel a to uznesením č. k. 9P/52/2022-108 zo dňa 03.05.2023 a to s poukazom na dôvody vyjadrené v predmetnom uznesení s poukazom na najlepší záujem dieťaťa, keď mal s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu zjavný rodičovský konflikt a prežívanie maloletých detí za to, že v dôsledku vyhovievania žiadosti matky by mohlo dôjsť k neprípustnému vystaveniu maloletých detí konfliktu lojality a následnému pocitu viny. O obsahu vyjadrenia maloletých detí bola obaja rodičia informovaní na pojednávaní zo dňa 27.03.2023, pričom nahrávka z daného pojednávania je súčasťou elektronického súdneho spisu.

19. Odvolací súd dospel k záveru, že s poukazom na výšku odôvodnených potrieb maloletých detí, ktoré vzhľadom na jednotlivé položky uvedené v bode 43. odôvodnenia rozsudku predstavujú u maloletej A. sumu maximálne 297,50 eur a u maloletej B. maximálne sumu 338,50 eur a to aj s prihliadnutím na príjem otca, ktorý je jednoznačne nadštandardný, výške odôvodnených potrieb maloletých detí jednoznačne zodpovedá prvoinštančným súdom zvýšené výživné, ktoré nepochybne pokrýva celú výšku odôvodnených potrieb maloletých detí, ku ktorým má vyživovaciú povinnosť nielen otec, ale aj matka a časť odôvodnených potrieb maloletých detí je krytá aj štátnymi dávkami a to rodinnými prídavkami a tiež daňovým bonusom. Odvolací súd dodáva, že výška vyživovacej povinnosti nie je závislá len od príjmu povinného rodiča, ale aj od výšky odôvodnených potrieb maloletých detí, preto matkou požadované výživné nebolo dôvodné, keďže týmto potrebám detí nezodpovedá a vysoko danú sumu výdavkov maloletých detí presahuje. Tiež je potrebné uviesť, že zákon o rodine vôbec nestanovuje sumu minimálneho výživného a to ani 20 %. Najvyšší súd SR už vo viacerých svojich rozhodnutiach skonštatoval, že určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach, pretože kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti (napr. schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a ďalšie) sú rozdielne v každej veci a odlišujú sa od prípadu k prípadu. Iný výklad by viedol k rozporu so záujmami dieťaťa, ktorému sa výživné priznáva (porovnaj sp. zn. 8 Cdo 50/2017). Každé jedno rozhodnutie o výživnom na dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady (porovnaj sp. zn. 5 Cdo 87/2017, 3 Cdo 226/2017).

20. Správne sa prvoinštančný súd vysporiadal aj s ďalšími vyživovacími povinnosťami otca a to k jeho manželke ako aj k ďalšiemu dieťaťu, ku ktorému otcovi pribudla vyživovacia povinnosť s poukazom na zvýšené výdavky zo zdravotným stavom maloletého F., ktorých dôvodnosť výšky nie je oprávnená posudzovať matka, ale kompetentné orgány, z hľadiska zabezpečenia najlepšej stability a zdravia maloletého dieťaťa.

21. Pokiaľ ide o otázku neprístupnosti zvukového záznamu z výsluchu maloletých detí na pojednávaní dňa 27.03.2023 uznesením zo dňa 03.05.2023 na č. I. 108, ktorý výsluch v prejednávanej veci bol vykonaný, odvolací súd poukazuje na čl. 3 ods. 2 základných princípov CMP v súlade s ustanoveniami čl. 1, 2 a 4 základných princípov CMP s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu, vzťah rodičov, ich rodičovský konflikt a prežívanie maloletých detí, že bolo dôvodné neprístupnenie daného zvukového záznamu rodičom, z dôvodu, aby maloleté deti neboli vystavené konfliktu lojality a následného pocitu viny (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/74/2020 zo dňa 28.05.2020, rozsudok sp. zn. 5CdoR/3/2023 zo dňa 29.03.2023). Oboznámením sa so zvukovou nahrávkou z výsluchu maloletých detí odvolací súd nezistil rozpor v obsahu zachytenom v zápisnici o pojednávaní dňa 27.03. 2023 a zvukovou nahrávkou, ktorej podstatný obsah bol uvedený v zápisnici.

22. Vzhľadom na nedôvodnosť odvolacích námietok matky odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

23. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 CMP, a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

24. Odvolací súd zároveň nariadil súdu prvej inštancie vykonať opravu záhlavia napadnutého rozsudku podľa § 224 CSP, v ktorom absentuje uvedenie kolízneho opatrovníka, ktorý však bol v konaní maloletým deťom ustanovený uznesením na č. I. 17 spisu.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).